

EDITORIAL

EDUCACIÓ AMBIENTAL

El número 61 de la revista PISSARRA que teniu a les mans es dedica quasibé monogràficament al tema de l'Educació Ambiental. Ja fa uns quants anys que a les nostres illes han anat sorgint iniciatives de diferents entitats, col·lectius o ensenyants d'una manera individual, que han tingut en comú la preocupació perquè l'Educació Ambiental arribés al sistema educatiu.

Hem cregut interessant oferir ara, un espai de balanç i reflexió entorn del sentit i l'enfocament que ha de tenir l'E. A. donada l'oportunitat que ens ofereix la implantació de la Reforma.

És per això, que, com podreu veure donant un cop d'ull a l'índex, hem volgut donar un espai a la reflexió teòrica sobre l'estat de la qüestió alhora que hem volgut donar a conèixer la valoració que se'n fa des del punt de vista de l'acció que han duit a terme, i ho continuen fent, diferents

institucions i col·lectius: Ministeri d'Educació, Conselleria d'Agricultura, Societat Balear d'Educació Ambiental, Ses Sitges, GOB, i, fins i tot, algunes experiències individuals.

Esperam que de la lectura d'aquest número de PISSARRA se'n desprengui una major valoració d'aquesta qüestió per part del professorat que no ha tingut ocasió, encara, d'implicar-s'hi i, un aturar-se a reflexionar i potser renovar-ne o millorar-ne plantejaments per part de tots aquells que, de sempre, ho han estat treballant. Però tant uns com els altres, compartint l'objectiu d'inserir l'alumne d'ara, ciutadà de demà, en la problemàtica ambiental, per a aconseguir una major presa de consciència i com a conseqüència una actitud més favorable al medi.

També volem comunicar-vos la nostra disposició a mantenir oberta la nostra revista perquè l'aprofiteu per a donar a conèixer qualsevol iniciativa, en aquest sentit, que considereu interessant de difondre.

UN ANY DE NEGOCIACIONS

Ha passat més d'un any, ja, d'ençà de les darreres eleccions sindicals a l'ensenyament.

A l'Ensenyament Privat, hi ha tres fets que han estat determinats:

- La ruptura de la Patronal CECE en dues (CECE i EG), els enfrontaments entre les quals han generat situacions tant kafkianes com la impossibilitat de constituir la mesa del IXè Conveni, impeding i retardant una vegada més la negociació.

- L'incompliment de l'acord d'Analogia Retributiva per part del MEC i la negociació de l'aplicació de la LOGSE en els Centres Privats que provocaren fortes i massives manifestacions que han modificat la posició inicial del MEC, que en aquest moments està en procés de negociació dels punt reivindicats.

- La unitat d'acció sindical en base a la dificultat i duresa de les negociacions empreses tant amb el MEC com amb les patronals, amb plataformes reivindicatives i mobilitzacions conjuntes. Unitat d'acció, que ara es troba rompuda per un sindicat que s'autodenomina reivindicatiu i de classe, malgrat que la seva política fa perillar les posicions més progressistes, reforçant les més conservadores.

A l'Ensenyament Estatal les negociacions han vingut marcades per Decrets que desenvolupen la LOGSE. Llei que no avança cap el cos únic, reforça la doble xarxa escolar i no conté un compromís econòmic -una Llei de Finançament de la Reforma-. Vet aquí que els pressuposts educatius del 92 signifiquen un retrocés en el ritme de creixement relatiu.

Ha estat un període d'absoluta disponibilitat de FECCOO, seguida d'ANPE i en alguns casos FETE per a signar quasi tot allò que el MEC els posés davant. Acords que s'han mostrat negatius o no satisfactoris per al professorat: Jubilacions anticipades (amb indemnitzacions insuficients), Decret d'accés a la Funció Docent que ha generat falses expectatives en la gent en atur i a la vegada pot arribar a deixar sense treball 14.000 interins/es els propers dos anys i, per si fos poc, s'està pendent de la sentència del **Tribunal Suprem**; mobilitat entre cossos que fou un veritable fracàs (estadístic); condició de catedràtic: un nou maquillatge de carrera docent i finalment l'acord retributiu sobre sexennis que substitueix l'homologació que farà dels ensenyants del Territori MEC -com els de les Illes, comunitat sense transferències educatives- els pitjor pagats de tot l'Estat.

A la vegada es pot constatar que la Confederació d'STEs, en els llocs on té la majoria sindical i «competències educatives» -com és el cas de Canàries-, assoleix conquestes històriques per al professorat: Homologació i Jornada Continuada. Des de la signatura per part de FECCOO, ANPE i FETE-UGT de l'acord del «Nou Sistema Retributiu» i des del centralisme sindical i administratiu -MEC- s'intenta marginar un model sindical autònom i assembleari que fa de la participació i del respecte al que opinen els/les ensenyants, la seva senya d'identitat. El darrer atemptat a la llibertat sindical el constitueixen les ordres de Madrid que els STES no formin part de les Comissions Provincials de Formació, fet que hem denunciat per la via jurídica i «políticament».